

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B3-64Csp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121576054
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:6121576054.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: B. Y., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom I. XXX, K., o zaplatenie 1 681,60 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 681,60 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.07.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu od žalovanej.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobou zo dňa 16.12.2021 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1 681,60 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.07.2021 do zaplatenia.

2. Žalobca v rámci skutkových a právnych tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh uviedol, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176 (ďalej už len „veriteľ“) a žalovaná uzatvorili dňa 16.07.2014 zmluvu č. 4407066421, ktorej súčasťou boli aj obchodné podmienky, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná však v stanovených termínoch neplnila splátky, čím porušila svoju povinnosť na základe čoho veriteľ dňa 11.01.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a následne pohľadávku postúpil žalobcovi. Pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 4 177,86 EUR, ktorá pozostávala z istiny v sume 3 286,41 EUR, úroku v sume 375,89 EUR, úroku z omeškania v sume 497,30 EUR, poistenia v sume 1,50 EUR a ostatného príslušenstva v sume 167,76 EUR. Žalobca si však uplatnil len sumu 1 681,60 EUR, ktorá predstavovala rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami žalovanou v sume 5 310,- EUR a jej úhradami v sume 3 628,40 EUR. Na základe toho bolo pre žalobcu nepodstatné sa vyjadrovať k tomu, či poskytnutý úver bol bezúročný alebo bezpoplatkový. Zároveň uviedol, že posudzoval bonitu žalovanej, keď vzal do úvahy všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Uviedol, že žalovaná deklarovala príjem v sume 470,- EUR, čo preukázala priloženým výpisom z účtu a zároveň túto skutočnosť veriteľ overoval na mzdovom oddelení zamestnávateľa žalovanej. Existujúce záväzky veriteľ zase overil dopytom do úverového registra, z ktorého vychádzali splátky pre iné spoločnosti v sume 114,- EUR, pričom splátky u veriteľa dosahovali sumu 40,54 EUR. Zároveň veriteľ bral do úvahy aj mesačné náklady žalovanej v paušálnej sume 150,- EUR.

3. Žalobca na preukázanie skutkových tvrdení navrhol vykonať nasledovné listinné dôkazy, a to: pokus o zmier zo dňa 19.10.2021, poštové podacie hárky, prehľad platieb žalovanej, zmluvu o postúpení s

prílohami, zmluvu o hotovostnom úvere zo dňa 16.07.2014, úverové podmienky, výzvu k splateniu celého úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky, prehľad čerpania z úveru, výzvu k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 24.11.2018, výpis z bežného účtu.

II.

4. Žalovaná v rámci skutkových a právnych tvrdení odôvodňujúcich jej procesnú obranu uviedla, že na predmetnú spotrebiteľskú zmluvu sa vzťahujú predpisy na ochranu spotrebiteľa a preto žiadala, aby súd podrobil túto zmluvu súdnej kontrole. Mala za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, pričom v konaní vedenom pod sp. zn. 19Csp 56/2019 bolo rozhodnuté, že predmetná zmluva nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Zároveň namietala, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, keďže odplata je neprimeraná (úžera), dohoda o zrážkach zo mzdy bola včlenená do zmluvy, pri podpísaní zmluvy jej nebola poskytnutá odborná pomoc a zároveň namietala zmluvnú pokutu. Mala za to, že nebola preverená ani jej bonita.

5. Žalovaná na preukázanie tvrdených skutočností navrhla vykonať nasledovné listinné dôkazy, a to: pokus o zmier zo dňa 19.10.2021, fotokópie poštových obálok.

III.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal všetky stranami sporu navrhnuté listinné dôkazy, z ktorých následne vychádzal pri zistení doleuvedeného skutkového stavu rozhodného pre právne posúdenie veci.

7. Veriteľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 16.07.2014 v písomnej forme zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere (ďalej už len „zmluva“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal žalovanej poskytnúť bezúčelový úver v sume 1 400,- EUR, ako aj revolvingový úver s úverovým rámcom v sume 500,- EUR.

8. Zo zmluvy vyplývalo, že:

- žalovaná je zamestnancom spoločnosti Pemas Plus Spol S.r.o. od 06/2013, pričom jej čistý mesačný príjem predstavoval sumu 470,- EUR (čo zároveň vyplývalo aj z výpisu bankového účtu žalovanej)
- žalovaná súhlasila so spracovaním jej osobných údajov za účelom posúdenia jej bonity a platobnej morálky;
- termín splatnosti mesačnej splátky bol vždy k 20. dňu v mesiaci.

9. Zo zmluvy nevyplývala adresa dodávateľa, na ktorej mohla žalovaná uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Z prehľadu čerpania úveru vyplývalo, že žalovaná celkovo z titulu zmluvy čerpala sumu 5 310,- EUR, pričom veriteľovi uhradila celkovo len sumu 3 628,40 EUR. Posledná úhrada žalovanej bola datovaná ku dňu 11.08.2018, pričom s nasledovnými splátkami splatnými v mesiaci 09/18, 10/18 a 11/18 (20. deň v mesiaci) sa dostala do omeškania, na základe čoho ju veriteľ dňa 24.11.2018 upozornil na omeškania so splácaním mesačných splátok, vyzval ju na úhradu sumy 471,80 EUR a zároveň ju upozornil na oprávnenie požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane príslušenstva, a to v prípade ďalšieho omeškania. Následne veriteľ dňa 11.01.2019 vyzval žalovanú k splateniu celého čerpaného úveru v sume 3 745,56 EUR.

11. Veriteľ na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.07.2021, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej žalobcovi, ktorý následne dňa 19.10.2021 vyzval žalovanú na úhradu v celkovej sume 4 613,87 EUR.

IV.

12. Súd na takto zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce zmluvu o úvere (§ 497), ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.), omeškanie dlžníka (§ 517), postúpenie pohľadávky (§ 524), splnenie dlhu (§ 559) a zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na základe čoho mal súd za to, že medzi veriteľom a žalovanou došlo dňa 16.07.2014 uzatvorením zmluvy v písomnej forme k vzniku obchodného záväzku, keďže zmluva obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa §

497 Obchodného zákonníka (určenie zmluvných strán, určenie výšky peňažných prostriedkov, záväzok veriteľa poskytnúť peniaze v prospech dlžníka na jeho požiadanie a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky), ktorá predstavuje podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútny obchodno-záväzkový vzťah. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatvorení tejto zmluvy, keďže veriteľ vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu. Aj napriek tomu, že daný záväzkový vzťah mal povahu absolútneho obchodného záväzku, z dôvodu, že jeho účastníkom bol spotrebiteľ, bolo potrebné podľa § 52 ods. 3 poslednej vety Občianskeho zákonníka prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť ustanovenia Obchodného zákonníka, napríklad ohľadom splnenia záväzku alebo omeškania dlžníka. Okrem toho sa na daný záväzkový vzťah aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere účinný v čase jej uzatvorenia.

13. Hoci žalovaná namietala bezúročnosť a bezpoplatkovosť veriteľom poskytnutého úveru, skúmanie zmluvy z pohľadu zákonom vyžadovaných náležitostí podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., resp. skúmanie toho, či veriteľ hrubo neporušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., považoval súd za nehospodárne a nemajúce vplyv na dôvodnosť základu a výšky žalobcom uplatneného nároku, keďže ten si uplatnil len rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami žalovanou a žalovanou vykonanými úhradami, teda peňažný nárok bez akýchkoľvek úrokov alebo iných poplatkov. Aj napriek tomu však súd konštatoval, že námietka žalovanej by bola dôvodná, keďže zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. (t.j. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť) a § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. (t.j. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru), na základe čoho by si žalobca ako postupník nemohol z titulu premdetnej zmluvy uplatniť iný nárok než si aj uplatnil. S námietkou žalovanej ohľadom nesplnenia si povinnosti veriteľa skúmať jej bonitu sa však súd nemohol stotožniť, keďže zo zmluvy jednoznačne vyplývalo, že veriteľ zisťoval údaje o jej zamestnávateľovi, dĺžke trvania pracovného pomeru, ako aj údaj o jej čistom príjme, ktorý bol navyše preukázaný aj výpisom z jej bankového účtu. Zároveň žalovaná súhlasila aj so spracovaním jej osobných údajov za účelom overenia jej bonity vrátane platobnej morálky, na základe čoho mal súd za to, že veriteľ neporušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a konal v súvislosti s uvedeným povinnosti s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na uvedené nebol daný podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. dôvod bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti veriteľom poskytnutého úveru a rovnako tiež nebol daný ani dôvod, pre ktorý by veriteľ nebol oprávnený požadovať jednorázové splatenie úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

14. Za právne irelevantné súd považoval tiež námietky žalovanej týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok, a to výšky odplaty, dohody o zrážkach zo mzdy alebo neposkytnutie odbornej pomoci, keďže ani jedna z týchto tvrdených neprijateľných podmienok, resp. námietok žalovanej, nemali vplyv na dôvodnosť základu a výšky žalobcom uplatneného nároku.

15. Zo zisteného skutkového stavu vyplývalo, že veriteľ si svoj záväzok zo zmluvy spočívajúci v poskytnutí peňažných prostriedkov v prospech žalovanej podľa § 559 Občianskeho zákonníka splnil riadne a včas, keď žalovaný celkovo čerpal 5 310,- EUR, na základe čoho vznikol na druhej strane žalovanej záväzok podľa § 497 Obchodného zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vrátiť veriteľom poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach, pričom so splátkou splatnou dňa 20.09.2018 sa žalovaná dostala do omeškania po dobu viac ako tri mesiace s tým, že túto neuhradila ani napriek výzve veriteľa zo dňa 24.11.2018, kedy veriteľ žalovanú upozornil aj na jeho právo zosplatniť celý úver. Na základe uvedeného mal súd za to, že podmienky pre zosplatnenie veriteľom poskytnutého spotrebiteľského úveru boli podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnené, čím počnúc dňom 11.01.2019 vznikla žalovanej povinnosť jednorázovo splatiť úver, pričom žalovaná si túto svoju povinnosť nesplnila podľa § 559 Občianskeho zákonníka riadne a včas a dostal sa do omeškania.

16. Súd však podľa § 54a Občianskeho zákonníka musel posúdiť, či žalobcom požadovaný nárok majúci svoj základ v spotrebiteľskej zmluve, nie je premlčaný, keďže podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. V danom prípade sa totižto právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy uplynutím premlčacej doby ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať

proti vôli povinného subjektu (dlžníka), pričom v tomto prípade je zároveň vylúčená kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

17. Pri posúdení premlčania nároku na zaplatenie zosplatennej spotrebiteľského úveru je podľa § 103 Občianskeho zákonníka potrebné určiť, ktorá nesplatená splátka vyvolala zročnosť (splatnosť) celého úveru, pretože premlčacia doba takto zosplateného úveru začne plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého úveru (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020). V danom prípade (ako súd vyššie uviedol) zročnosť celého úveru vyvolala splátka splatná dňa 20.09.2018, a teda premlčacia doba začala plynúť dňa 21.12.2018, pričom jej koniec pripadol na deň 21.12.2021. Keďže žalobca podal žalobu dňa 16.12.2021, jeho nárok nebol podľa § 103 Občianskeho zákonníka premlčaný.

18. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1 681,60 EUR.

19. Nakoľko si žalovaná súdom priznaný peňažný dlh podľa § 559 Občianskeho zákonníka nespĺnila riadne a včas, dostala sa tým podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka do omeškania, na základe čoho vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej popri priznanom peňažnom plnení aj úroky z omeškania určené podľa vykonávacieho predpisu - nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením priznaného peňažného dlhu.

20. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 16.03.2016 do 26.07.2022 vo výške 0 %, tzn. vychádzajúc z uvedeného, potom výška úrokov z omeškania ku dňu omeškania žalovanej s plnením súdom priznaného dlhu žalobcovi bola 5 % ročne.

21. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5 %, a to odo dňa 15.07.2021 (t.j. deň nasledujúci po postúpení pohľadávky), až do reálneho zaplatenia sumy žalovanou žalobcovi.

22. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.